הא גמרתיו שומר שכר. ולא אמרינן כיון שידעו הבעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והכיאוס פטור השומר וגבי השואל נמי לא על פי שידעו הבעלים שכלו ימי השאילה, שואל הוא: **לא.** תידק הא גמרתיו שומר שכר הוא ולא הכי דייק מינה: **הא הכא מעות.** דגלי לדעתא דתפיס ליה אלגריה, שומר שכר הוא: **אבל גמרתיו מאי, שומר חנם.** דכל כמה דלא גלי דעתיה ולית לן למימר דתפס ליה אלגריה כלתה שמירת שכר פטולה מדגמריה ואודעיה וגבי שואל נמי כלתה שמירת שאלה מדידעו הבעלים שכלו ימי השאילה דהתם לאו לאודועי בעי דהא ידע שלכך וכך ימים השאילה לו: **שומר חנם נמי לא הוי.** דליטו שומרו לו עוד קאמר ליה: **קמ"ל.** דליטו חופסו על שכרו הוא דקאמר ליה: **אבל מדין פקדון לא סליק נפשיה:** **מאי לאו הוא הדין לגמרתיו.** והאי דנקט "טול את שלך לאשמעינן מינה דשומר חנם מיהת הוי כדאמרן: **וכן בשעה שמחזירה.** כל כמה דלא אמר ליה משאיל "שלח" קמה ברשותיה דשואל כי היכי דבשעה שאלה קיימא ברשות משאיל עד דאמר ליה שואל "שלח" וקס"ד "דמשכלו ימי שאילה" קאמר דדמי לגמרתיו: **פטור משואל.** מאוסין: **וחייב כשומר שכר.** בגניבה ואבידה: **הואיל ונהנה.** בשאילה: **מהני.** להיות עליה שומר שכר עד שתגיע ליד הבעלים: **לשגרן לבית חמיו.** סבלונות לארוסתו: **כפי טובת הנאה.** שיחזיקו לי טובה שפקדתים בסבלונות: **ונאנסו בהליכה חייב.** דהואיל וקנן דמיהן ומשקן לשם לקיחה הרי הם לקוחין בידו עד שידע שאינה לקוחה והכי נמי אמרינן בהמוכר את הספינה (ב"ב ד' פז:) אמר שמואל הלוקח כלי מן האומן על מנת לבקרו ואם אין בו מום יקחנו ונאנס בידו חייב והוא דקלי דמיה: **בחזירה פטור.** מאוסין מפני שהוא כעושה שכר בחזירה ולא כשואל ומהו נשיאות שכרו הואיל ונהנה שנתפטר בהן וקיימו בעיניה דתמימא דלא ליהיב ליה כפי טובת הנאה שבהן הוי עלייהו שומר שכר אחר שכלתה שמירת המקח הואיל ונהנה כל שכן גבי שאלה דלא יהיב ליה מידי: **שמור לי ואשמור לך שומר שכר.** וחייב אם נגנבה: **ואמאי שמירה בבעלים היא.** בעליו של חפץ זה שנגנב במלאכתו של שומר היה שלא הוא משמר היה לו וכתיב "אם בעליו עמו לא ישלם" ודרשינן לקמן "עמו" במלאכתו ואע"ג דבשואל כתיב לקמן דרשינן ליה נמי אטולהו שומרין בפרק השואל (לקמן ד' נה.): **ואני אשמור לך למחר.** דלאו במלאכתו הוא השתא: **השאילני ואשאיל לך.** אין זה שואל להתחייב באונסין שאין כל האלה שלו שלחו הוא משאילו: **שמירה בבעלים היא.** שמור לי ואשמור לך קאי שמירה זה במלאכתו של זה שבל השאילני כליך ואני אשאיל לך כליי, שמור לי ואשאילך, או השאילני ואשמור לך" אין כאן בעלים של חפץ במלאכתו של שומר: **אפילו.** מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עשב ונאבת דאמרי אהלות והוא מין בושם: **ויל ואפי לו.** קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הוו מיהו בשמירת אלא אמרי חמר ולמעריך למימר פשעו בה דאי לא מיחייבי: **פשיעה בבעלים.** מיגלגי מילתא דסהיא שעתא שברא הוה שתי. ולא היה במלאכתן שעדיין לא התחיל לחפות ומגלה שבשעה שנעשו הן שומרין לא מסר עצמו להיות מלאכתן עליו אבל אם נתעשן מיד ואפה ולאחר שאפה שברא ובאותה שעה אבדה עליהו 'פשיעה בבעלים' נמי הוא הואיל וכשנעשו שומרין היה במלאכתן דאמרינן לקמן (ד' לה:) היה עמו בשעת שאלה אינו צריך להיות עמו בשעת שבירה ומתה: **הניחא למאן דאמר דאמר פשיעה בבעלים חייב.** שלא נאמרה פטור בבעלים אלא בשואל ושומר שכר שמחוייבן בלא פשיעה אבל שומר חנם שחייבו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום בעליו עמו הואיל ופשע) אמאי איכסיף: בהכוא אגרא וכו'. והוו להו אמרי שכר: →

הא גמרתיו שומר שכר. ולא"ת ומאי פריך שאני הכא דאכתי תפיס ליה אלגריה ולכך הוי שומר שכר אף על פי שגמר מלאכתו ומיהו לטעמיה דלעיל דמדמינן אומן לשוכר ולא אמרינן שאני אומן דתפיס ליה אלגריה פריך הכא שפיר וי"ל דלא מהני תפיס ליה אלגריה אלא דוקא בעוד שמשתכר באומנותו דתרתי בעינן שמשתכר ותפיס ליה אלגריה: **לא** הא הכא מעות וטול את שלך שומר שכר. ולא"ג דגמרתיו לא הוי אלא שומר חנם לפי שגגמרה מלאכתו מ"מ הכא שמפרש בהדיא שלא יטול עד שיתן מעות הוי שומר שכר: **אתא** לקמיה דרב נחמן וחייביה. ותימה מדלא אשכח לזבונא משמע דלא הוי זבינא חריפא ואם כן אמאי חייביה והלא הגאת שמיסה היתה ואמרינן במרים (ד' נא:) דאין לחייב הלוקח אלא בזבינא חריפא שכל הגאה שלו וי"ל דזבינא חריפא היה ואם היה רוצה לתת בדמיים שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלא היה רוצה למוכרו ביוקר ומה שלא מלרו כמו שהיה יכול משום שאף לחבא דביתיה כשיחזור יתנו לו לותן דמים לו יותר:

הניחא למ"ד פשיעה בבעלים פטור. וקשיא למ"ד חייב מעובדא דרב פפא דרב אחא ורבינא חיפלגו בה לקמן* שהיו אחר רב פפא: [דף לה.]

דברי

הגהות הב"ח

(ה) נמי הואיל והנהנה. נ"ב ע"ל נדף מג ע"א:

הא גמרתיו שומר שכר, לא, "הא" הכא מעות וטול את שלך=שומר שכר, אבל "גמרתיו" מאי, שומר חנם, אי הכי אדתני וכולן שאמרו "טול את שלך והבא מעות=שומר חנם נשמעינן "גמרתיו" וכ"ש "טול את שלך" טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הוי, קמ"ל, אביי דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו "טול את שלך והבא מעות=שומר חנם מאי לאו הוא הדין "גמרתיו", לא, "טול את שלך" שאני. הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא דמי מתניתין אהדדי ומשני תנא וכולן שאמרו "טול את שלך והבא מעות=שומר חנם והוא הדין לגמרתיו ר"מינהו אמר לו שואל "שלח" ושלחה, ומתה, חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני: אמר רפרם בר פפא א"ר חסדא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור, איבעיא להו פטור=משואל וחייב כשומר שכר או דלמא שומר שכר נמי לא הוי? אמר אמימר מסתברא פטור=משואל וחייב כשומר שכר (ה) הואיל ונהנה מהנה הוה *תניא כוותיה דאמימר "הלוקח כלים מבית האומן לשגרן לבית חמיו ואמר לו: אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן, ואם לאו, אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו: בהליכה חייב, בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר" *ההוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני: אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהליך אזל ולא אזדבנא, ובהדי דקא אתא אתנסיס, אתא לקמיה דרב נחמן חייביה *רבא לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב, ובחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר א"ל "חזורה דהאי=הליכה היא, מאי טעמא? סברא הוא: בחזירתו אילו אשכח לזבניה מי לא זבנה: "שמור לי ואשמור לך=שומר שכר: *ואמאי "שמירה בבעלים היא? א"ר פפא "דאמר ליה "שמור לי היום ואשמור לך למחר", תנו רבנן "שמור לי ואשמור לך, השאילני ואשאילך, שמור לי ואשאילך, השאילני ואשמור לך, כולן נעשו שומרי שכר זה לזה ואמאי "שמירה בבעלי" היא? א"ר פפא "דאמר ליה "שמור לי היום ואשמור לך למחר" הכא אהלוע"ד כל יומא הוה אפי לה חד מינייהו, ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו "זיל אפי לן" אמר להו "נטרו לי גליסאי", אדאתא פשעו בה ואגנוב, אתו לקמיה דרב פפא חייבינהו, אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי "פשיעה בבעלים היא, אכסוף ליסוף איגלאי מילתא דההוא שעתא שברא הוה קא שתי, הניחא למאן דאמר *"פשיעה בבעלים=פטור" משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף? אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי "זיל אפי לן" ואמר להו "בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גליסאי"

עד

עם א ב מיי' פ"ו מהל' שכירות הלכה ג סמג עשין סט טוש"ע ח"מ סי' שו סעיף ח:

פ ג מיי' פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה כ סמג עשין כב טוש"ע ח"מ סי' שמ סעיף ח:

פא ד מיי' פ"ב מהלכות שלוחין ושותפין הלכה ח ועיין במשנה למלך סמג עשין סב טור ש"ע ח"מ סי' קפו סעיף ח:

פב ה ו ז מיי' שם טור ש"ע שם סעיף ב [כל זה וכן מה שלמעלה ה כ ג ד הוכיח בכ"מ מלשון פרק ח דב"מ דף קכב.]

פג ח ט י כ ל מיי' פ"י מהלכות שכירות הלכה ב ועיין במ"מ וכב"מ ובלחם משנה סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' שם סעיף ו וסי' שטו סעיף ה וסעיף ח:

פד ם מיי' שם פ"ח הלכה ג סמג שם וסי' פט טוש"ע ח"מ סי' שמו סעיף יט:

מהרש"א

מהרי"ל

נוב"א

מהרי"ל

נוב"א

מהרי"ל

נוב"א